

Når du fylder 18 år

OM AT KLARE SIG SELV EFTER
MAN HAR VÆRET ANBRAGT

Børnerådet

- 3 NÅR DU FYLDER 18 ÅR
- 6 FACTS OM EFTERVÆRN
- 10 CASE: SIMONE FIK HJÆLP, DA HUN VAR FLYTTET
- 12 FÅ HJÆLP TIL MØDER OG TIL AT FORSTÅ REGLERNE
- 16 OM UDDANNELSE OG ARBEJDE
- 18 OM DIN ØKONOMI
- 20 CASE: KASPER FIK ET NYT NETVÆRK
- 22 FÅ HJÆLP ELLER MERE AT VIDE

10

Når du fylder 18 år

ENDELIG VOKSEN

18-års-fødselsdagen er noget særligt. Og for dig, der er anbragt, betyder den, at du skal træffe et vigtigt valg: Vil du tage imod de muligheder, et tilbud om efterværn kan give dig?

Efterværn er et tilbud fra kommunen til dig i overgangen til voksenlivet. Det kan være hjælp til at styre din økonomi, søge bolig, få et arbejde eller gennemføre en uddannelse. Det kan også være hjælp i form af en fast kontaktperson.

Måske har du mest lyst til at droppe forbindelsen til alt, der har med tiden som anbragt at gøre og klare det hele selv fremover. Men før du træffer det valg, er det en god idé, at du sætter dig ind i, hvad du har af muligheder med en aftale om efterværn. Det kan nemlig være en rigtig stor hjælp for dig.

HJÆLP TIL AT KUNNE KLARE DIG SELV

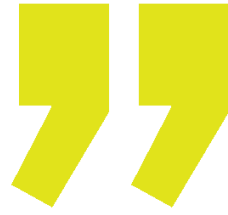
Senest seks måneder før du fylder 18 år, skal du og din sagsbehandler

lægge en plan for din fremtid. I skal tage stilling til ting som boligforhold, uddannelse, arbejde og andet, der er vigtigt for dig fremover. Kommunen beslutter så, om den vil tilbyde dig efterværn, så du får hjælp til gradvist at klare dig på egen hånd.

HVAD ER EFTERVÆRN?

Det er kommunen, der vurderer, om du har behov for efterværn. Efterværn kan fx betyde, at du bliver boende på dit anbringelsessted. Det kan også være, at du bor der i en udslusningsperiode og gradvist flytter over i en lejlighed eller på dit eget værelse lidt væk fra anbringelsesstedet. Det kan også bare være en aftale om, at du får lov at vende tilbage til dit anbringelsessted på korte ophold - fx nogle weekender og i ferier.

Efterværn kan også være, at kommunen giver dig en fast kontaktperson, så du får hjælp til at styrke dit netværk – dvs. kontakten til venner, familie og andre, som kan være der for dig i din dagligdag.

Det, jeg helst vil have, er, at folk lytter til én, og jeg ønsker virkelig, at andre, der kommer på institution også bliver lyttet til.

ISABELLA

HVOR LÆNGE KAN JEG FÅ EFTERVÆRN?

Det er forskelligt, hvor lang tid en aftale om efterværn varer, men du kan højst få efterværn, til du fylder 23 år.

KAN ALLE FÅ EFTERVÆRN?

Det er ikke sikkert, at du kan få efterværn – det er kommunen, der vurderer, om du har brug for støtten. De ser fx på, om du har brug for hjælp til at strukturere din hverdag, forstå dine breve, få styr på din økonomi m.m.

HVIS DU VIL KLAGE

Hvis du er uenig i nogle af de beslutninger om dit efterværn, som kommunen tager, kan du klage. Du kan klage, hvis kommunen beslutter, at du ikke skal tilbydes efterværn, over den form for efterværn kommunen vil tilbyde dig, hvor meget efterværn kommunen vil tilbyde dig, og hvis kommunen beslutter, at efterværnet skal slutte.

Hvis du vil klage, skal det ske senest fire uger efter, at du har fået besked

om en afgørelse. Tidsfristen betyder altså, at det er vigtigt, at du husker at tjekke din post og åbne dine breve. Hvis ikke du gør det, risikerer du at misse en tidsfrist.

Du kan tale med din sagsbehandler eller din kontaktpædagog om din klage. Så kan de hjælpe dig med det praktiske. Nogle gange skal klagen direkte til din kommune, og andre gange skal den til Ankestyrelsen.

Hvis du klager til kommunen, skal de tage stilling til, om de vil ændre afgørelsen. Vil de ikke det, skal kommunen sende din klage videre til Det Sociale Nævn.

Det er ikke sikkert, at du får ret i din klage. Men du har altid ret til at få at vide, hvorfor afgørelsen blev truffet.

KLAGE TIL ANKESTYRELSEN

Nogle beslutninger skal man klage direkte til Ankestyrelsen over. Din sagsbehandler eller din kontaktpædagog kan hjælpe dig med at finde ud af, hvor du skal klage henne.

STARTSÆT TIL UNGE

SOCIALSTYRELSEN HAR LAVET ET STARTSÆT TIL DIG, SOM SKAL FLYTTE FOR DIG SELV. HER KAN DU FÅ GODE RÅD OG HJÆLP TIL ALT LIGE FRA MADLAVNING, INDKØB OG RENGØRING, TIL HVORDAN DU KAN FORHOLDE DIG TIL UDDANNELSE, ARBEJDE OG ØKONOMI.

DU KAN LÆSE MERE OM STARTSÆTTET PÅ

WWW.SERVICESTYRELSEN.DK/BORN-OG-UNGE/KORT-FORTALT

Hvis du vil klage til Ankestyrelsen, kan du gå ind på deres hjemmeside www.ast.dk og læse om, hvordan du gør under menuen 'Vil du klage?'.

Hvis du ikke synes, at du får den hjælp, der skal til, for at du kan klage, kan du ringe til BørneTelefonen på tlf. 116 111 eller logge på Børne- og Ungechatten. Du kan også ringe til Ombudsmandens Børnekontor på tlf. 33 13 25 12 eller logge på chatten på www.ombudsmanden.dk/boernekontoret. Begge steder sidder der nogen, som kan hjælpe dig med at finde ud af, hvor du skal henvende dig med din klage.

Du kan også tage kontakt til nogle af de forskellige væresteder for anbragte og tidligere anbragte børn og unge. Dem kan du læse mere om sidst i folderen.

RET TIL AT FORTRYDE

Hvis kommunen synes, at du skal have efterværn, så kan du godt sige nej til det – og du kan også godt fortryde og så få hjælpen alligevel. Indtil du fylder 23 år, kan du fortryde og beslutte, at du alligevel gerne vil have efterværn.

Hvis du fortryder, kan du tage kontakt til din tidligere sagsbehandler, så kan han eller hun hjælpe dig videre. Du kan også bare henvende dig på kommunen.

Facts om efterværn

OLIVER PÅ 17 glæder sig til at flytte på eget værelse inde i byen, når han fylder 18. Pædagogerne på hans opholdssted taler hele tiden om efterværn, men for Oliver lyder det som om, at de bare vil holde øje med ham. Det er han ikke særligt interesseret i. Men kan han selv bestemme, hvordan efterværnet skal være?

EFTERVÆRN ER NOGET, man aftaler sammen med sin sagsbehandler. Hvis kommunen vurderer, at du skal have efterværn, er det op til dig, om du vil have det. Det kan være en god idé at høre de voksne, der hvor du bor, om de mener, du stadig har brug for hjælp og støtte, når du fylder 18 år. Hvis du siger nej til efterværn, kan du godt fortryde og bede om det, helt indtil du fylder 23 år. Så skal kommunen vurdere, om du har behov for det.

? HVILKE SLAGS EFTERVÆRN KAN JEG FÅ?

Efterværn kan betyde, at du kan blive boende på dit anbringelsessted, eller at du flytter til et nyt anbringelsessted, efter du er fyldt 18 år.

Men det kan også være en aftale om, at du holder forbindelsen til dit anbringelsessted, når du flytter for

dig selv. Efterværn kan også være, at du får en ny, fast støtteperson, som du kan tale med, når du har behov for det.

? KAN JEG IKKE NØJES MED AT BO PÅ ANBRINGELSESSTEDET I WEEKENDERNE?

Jo – det kalder man udslusning, og det kan også være en del af efterværnet. Det kan fx være en aftale om, at du kan komme og bo og overnatte på opholdsstedet i weekenderne, eller når du har ferie. Samtidig kan du få hjælp til at holde kontakten til dine venner og familie, så du på længere sigt helt kan klare dig selv.

? MÅ JEG BESØGE ANBRINGELSESSTEDET, HVIS JEG IKKE FÅR EFTERVÆRN?

Du kan altid spørge dit tidligere anbringelsessted, om du må komme på besøg – fx i forbindelse med jul

eller fødselsdag – men det er ikke noget, du har ret til. I kan eventuelt lave en aftale, når du flytter, om hvornår du kan komme på besøg.

? HVOR LÆNGE KAN JEG FÅ EFTERVÆRN?

Du kan få efterværn, til du fylder 23 år, eller indtil kommunen vurderer, at du ikke har brug for det længere. Hvis kommunen vil stoppe aftalen om efterværn, selv om du gerne vil fortsætte den, kan du klage til kommunen eller Ankestyrelsen. Selvom du fylder 23, kan du stadig godt få støtte fra kommunen – så er det bare en anden slags støtte og ikke længere efterværn.

? HVILKEN STØTTE KAN JEG ELLERS FÅ?

Hvis du har brug for andre former for støtte end dem, der er nævnt her, har kommunen også mulighed for at hjælpe dig. Det er nemlig meningen med efterværn, at det skal være lige præcis den hjælp, du har brug for. Du kan fx få økonomisk støtte til psykologsamtaler, du kan komme med i netværks- og samtalegrupper, eller du kan bruge mødesteder for tidligere anbragte.

”

Jeg føler, at mine forældre er begyndt at snakke bedre sammen, og jeg taler bedre med dem. Så nu er jeg ikke helt utilfreds med, at jeg er blevet fjernet hjemmefra.

LUKAS

Simone fik hjælp, da hun var flyttet

SIMONE, DER ER ANBRAGT på et opholdssted, fylder snart 18 år – og hun er utålmodig. I flere år har hun set frem til at blive myndig og flytte for sig selv.

Hun har boet det meste af sin barndom på stedet og er dødtæt af både reglerne, nogle af pædagogerne og nogle af de andre unge. Hun synes, det er irriterende at være tvunget til at være sammen med dem. Der er alt for lidt privatliv og for mange, der blander sig i hendes liv på alle tænkelige måder.

Nu er det heldigvis meget snart slut. Hun glæder sig til at starte på en frisk og være som andre unge, der flytter hjemmefra. Til gengæld er pædagogerne, Simones mor og sagsbehandleren ikke sikre på, om Simone kan klare sig, når hun pludselig skal stå for alting selv. De mener, at hun har brug for hjælp, hvis hun skal have en chance for

at klare sig på sin læreplads. Sådan er det jo også for børn, der ikke har været anbragt. De får også tit støtte af deres forældre, når de flytter hjemmefra.

Men Simone føler sig fuldt ud i stand til at klare sig selv, og lige efter sin 18-års fødselsdag flytter hun. Samtidig dropper hun kontakten til sagsbehandleren og institutionen.

I første omgang kører Simones nye liv uden problemer, og hun nyder at bestemme selv. Desværre bliver det ikke ved på den måde – gradvist begynder hverdagen at skride for hende.

Hendes lille lejlighed er det perfekte sted at hænge ud for andre unge. Der går for meget fest i den, og hun får svært ved at passe skolen. Økonomien sejler også, og hurtigt har hun oparbejdet en større gæld.

”Jeg var vildt populær, fordi jeg havde en lejlighed. Til sidst kunne jeg slet ikke overskue noget. Jeg tog hen til opholdsstedet, hvor jeg havde boet. De sørgede for, at jeg fik en støtteperson fra opholdsstedet, som jeg kan mødes med, når jeg har brug for det,” fortæller Simone.

Støttepersonen har hjulpet Simone med at lægge et budget og med at finde en netværksgruppe for tidligere anbragte. Og så har hun også fået hjælp til at være bedre til at sige fra over for sine venner, når de synes, der skal festes i Simones lejlighed. Tilsammen har det givet hende den nødvendige støtte – uden at det går ud over følelsen af at leve sit eget voksenliv.

”

**Jeg skal bare
væk herfra.**

SIMONE

D
S
E

**Få hjælp til møder
og til at
forstå reglerne**

? **KAN KOMMUNEN HJÆLPE MIG MED AT HOLDE STYR PÅ ALT DET, JEG SYNES ER SVÆRT, NÅR JEG FYLDER 18?**

Hvis kommunen har givet dig efterværn, kan de vælge at give dig en kontaktperson. Han eller hun kan hjælpe dig med alt det, du har brug for at få styr på, når du lige er flyttet for dig selv.

Kommunen bestemmer, hvor meget du må bruge kontaktpersonen. Hvis du synes, du må bruge din kontaktperson for lidt, kan du tale med din sagsbehandler om det. Hvis det ikke hjælper, kan du klage over beslutningen.

? **PÅ MØDERNE I KOMMUNEN SYNES JEG, DER LIGE PLUDSELIG BLIVER AFTALT NOGET, SOM JEG IKKE HAR SAGT JA TIL.**

Kommunen må ikke træffe beslutninger, før de har hørt, hvad du mener. Men det betyder ikke nødvendigvis, at det bliver sådan, som du gerne vil have det. Din sagsbehandler skal altid forklare dig tingene og lytte til din mening. Du har også ret til at se, hvad der bliver skrevet i din sagsmappe.

? **JEG HAR EN VENINDE, SOM ER GOD TIL AT STILLE SPØRGSMÅL - MÅ JEG TAGES HENDE MED TIL MØDERNE?**

Du har ret til at have en *bisidder* med, som kan støtte og hjælpe dig

med at få så meget indflydelse som muligt – og det kan godt være din veninde. Bisidderen skal ikke sige sin mening under mødet, men kan være med til at huske og forstå det, der bliver sagt.

? **KAN JEG TAGES HVEM SOM HELST MED SOM BISIDDER?**

Ja. Bisidderen kan være en ven, et familiemedlem eller en anden, du stoler på, fx en lærer – du bestemmer. Personen skal bare være fyldt 15 år.

Kommunen kan i nogle tilfælde nægte dig en bestemt bisidder. Det sker fx, hvis man mener, at bisidderen er for dominerende over for dig, så du ikke taler frit. Så kan du enten vælge en anden som bisidder – eller du kan klage, hvis du er uenig i kommunes vurdering.

? **DER BLIVER TIT SAGT NOGET PÅ MØDERNE, SOM IKKE KOMMER ANDRE VED. HVAD NU, HVIS BISIDDEREN SIGER DET VIDERE?**

Bisidderen har tavshedspligt. Det betyder, at han eller hun ikke må tale med andre om, hvad der bliver sagt på møderne, hvis du ikke vil have det. Derfor er det vigtigt, at du vælger en person, du er tryk ved, når du vælger, hvem der skal være din bisidder.

”

Altså, jeg kan godt klare mig selv, hvis der ikke var så mange regler og love at holde styr på! Det er svært at få tjek på, hvad jeg har ret til. Hvem skal jeg spørge, når jeg er i tvivl?

FREJA

HUSK: BØRNETELEFONEN ER OGSÅ FOR UNGE

HVIS DU IKKE ALLEREDE HAR EN BISIDDER OG GERNE VIL HAVE EN, SKAL DIN SAGSBEHANDLER HJÆLPE DIG. DU KAN OGSÅ RINGE TIL BØRNS VILKÅRS BISIDDERKORPS PÅ TLF. 35 55 55 59 ELLER PÅ BØRNETELEFONEN TLF. 116 111. DER SIDDER NOGEN, SOM KAN HJÆLPE DIG MED AT FINDE EN BISIDDER.

**Om uddannelse
og arbejde**

BRUG DIN UDDANNELSESVEJLEDER!

EN UDDANNELSESVEJLEDER ER EN, DER VED EN MASSE OM, HVILKE UDDANNELSER MAN KAN VÆLGE, OG HVORDAN DET ER AT GÅ DE FORSKELLIGE STEDER. HAN ELLER HUN KAN HJÆLPE DIG MED AT FINDE UD AF, HVAD FOR EN UDDANNELSE DER VIL VÆRE GOD FOR DIG, OG HVAD DU KUNNE TÆNKE DIG AT ARBEJDE MED I FREMTIDEN.

LÆS MERE OM UDDANNELSESVEJLEDERNE PÅ WWW.UG.DK

SENEST ET HALVT ÅR før du fylder 18 år, skal kommunen følge op på din handleplan og sørge for, at der bliver lagt en plan for din nærmeste fremtid. Sammen med sagsbehandleren skal du tage stilling til, hvad du vil – fx om du vil i gang med en uddannelse, eller om du hellere vil have et arbejde med det samme. Det skal skrives ind i din handleplan. Det er selvfølgelig dig, selv, der i sidste ende skal beslutte, hvilken uddannelse der er bedst for dig.

? HVEM KAN HJÆLPE MIG MED AT FINDE UD AF, HVAD DER VIL VÆRE GODT FOR MIG?

Hvis du er i tvivl om, hvad der vil passe godt til dig, kan din sagsbehandler sørge for, at du får kontakt til en uddannelsesvejleder. Han eller hun kan vejlede dig om arbejde og uddannelse.

? HVEM VURDERER, OM JEG ER UDDANNELSESPARAT?

For at kunne starte på en uddannelse skal man være uddannelsesparat. Det er din uddannelsesvejleder, der sammen med dig, dine lærere

og dine forældre eller de voksne, der hvor du bor, vurderer, om du er klar til at starte på en uddannelse. De ser blandt andet på, hvordan du klarer dig fagligt og socialt, og på hvordan de mener, du som person vil kunne klare et studie.

? HVAD SKER DER, HVIS JEG IKKE ER UDDANNELSESPARAT?

Hvis din uddannelsesvejleder mener, at du ikke er klar til at starte på en uddannelse, skal kommunen hjælpe dig, så du kan blive klar. Det kan fx være med et forløb, der handler om din personlige udvikling, men det kan også være praktik eller et tilbud om mere vejledning, før du træffer dit uddannelsesvalg.

? KAN JEG KLAGE OVER IKKE AT BLIVE ERKLÆRET PARAT?

Ja. Du kan forlange, at vurderingen bliver afprøvet af andre. Som regel er det uddannelsesstedet, du ønsker at komme ind på, der så skal vurdere, om du er egnet. Hvis de er enige med din uddannelsesvejleder, er du nødt til at vente. Du kan så bede din sagsbehandler om hjælp, så du kan prøve igen på et senere tidspunkt.

Om din økonomi

BULLROT.SQUAD
313.DEPT

Hvordan skal jeg få råd til det hele selv, når jeg fylder 18 år? Det kan jeg overhovedet ikke overskue... Jeg har ikke forstand på økonomi og alt det dér.

SILAS

NÅR DU FYLDER 18 ÅR, får du ansvar for din egen økonomi. Men det betyder ikke, at du fra den ene dag til den næste står alene med det hele. Kommunen har pligt til at hjælpe dig med pengene, hvis du ikke har andre indtægter. Du kan få lommepenge og hjælp til at betale for mad, bolig og tøj.

? ER DET GRATIS FOR MIG AT BLIVE BOENDE PÅ ANBRINGELSESSTEDET?

Hvis du selv tjener penge, kan det være, at du skal betale nogle af dem til kommunen. Hvor meget, du skal betale, afhænger af, hvad du tjener. Der skal være, hvad der kaldes 'et rimeligt beløb' tilbage til dig, når du har betalt for dit ophold og dine faste udgifter.

? KAN JEG BLIVE VED AT FÅ LOMMEPENGE, HVIS JEG BOR PÅ ANBRINGELSESSTEDET, EFTER JEG ER BLEVET 18 ÅR?

Hvis du ikke har penge eller ikke tjener tilstrækkeligt, kan du få lommepenge af kommunen. Tal med din sagsbehandler om det.

? KAN JEG FÅ KONTANTHJÆLP, MENS JEG BOR PÅ ANBRINGELSESSTEDET?

Ja, hvis du opfylder betingelserne for det. Hvis du ikke kan få et arbejde, selv om du står til rådighed for arbejdsmarkedet, har du ret til kontanthjælp – også selv om du stadig bor på anbringelsesstedet.

? KAN JEG FÅ SU, HVIS JEG GÅR I GANG MED EN UDDANNELSE?

Du kan ikke både få økonomisk støtte fra kommunen og SU – Statens Uddannelsesstøtte. Hvis man får økonomisk støtte fra kommunen, fx i forbindelse med efterværn, skal kommunen afgøre, hvem der skal betale for din uddannelse. De ser på, om du selv kan betale, eller om der skal yderligere hjælp til.

Jeg var spændt, men også lidt nervøs over al den tid, jeg ville få alene, da jeg skulle flytte. Jeg er jo vant til bare at kunne åbne døren eller gå ned i fællesrummet, så er der nogen at snakke med.

Kasper fik et nyt netværk

DA 19-ÅRIGE KASPER skiftede sit værelse på et opholdssted for unge ud med egen lejlighed sidste år, var han lige begyndt på teknisk skole, og han glædede sig til at få en masse nye venner.

”Men ingen af dem anede noget om, hvordan det er at have været anbragt. Det var en helt fremmed verden for dem, og jeg gad heller ikke altid fortælle om min fortid,” siger Kasper, der ser sin storebror og indimellem også sin mor. Men ellers har han ikke noget med sin familie at gøre.

”Nogle gange kan det godt være sådan lidt ensomt. Andre unge,

der lige er flyttet hjemmefra, får alt muligt af deres forældre og besøger dem hele tiden.”

BAGLANDET

Kasper havde tidligere hørt om Baglandet, der er et rådgivningscenter og mødested for unge, der har været anbragt uden for hjemmet. Nogle uger efter han var flyttet ind i sin egen lejlighed, tog han hen forbi deres mødelokaler.

”Det er et sted, hvor jeg bare kan være mig selv. Dem, der kommer dér, har selv været anbragt, og det har nogle af de ansatte også – de ved, hvordan jeg har det, uden at jeg skal forklare alt muligt,” siger

Kasper, der tit er med til fællesspisning i Baglandet.

En enkelt gang har han også brugt Baglandets tilbud om hjælp, da han havde problemer med økonomien.

”Jeg fik en af de ansatte til at tage med mig i banken for at hjælpe mig. Jeg var lidt usikker på, om jeg huskede at spørge bankfolkene om alting – og om de ville tage røven på mig.”

ANDRE NETVÆRK

Baglandet har mødesteder i fire byer i Danmark – i København, i Aarhus, i Vejle og i Aalborg. Hvis du bor et andet sted i landet, er der måske tilsvarende tilbud til dig i nærheden. Spørg din sagsbehandler eller din kontaktperson – de kan sikkert hjælpe dig.

Hvis der ikke er et mødested eller en netværksgruppe i nærheden af dig, kan du måske selv tage initiativ til at samle en gruppe af tidligere anbragte. Kommunen kan stille et lokale til rådighed, hvor I kan mødes og hjælpe hinanden i gang med voksenlivet.

Du kan få gode råd til, hvordan du gør, ved at kontakte folkene fra Baglandet – se deres hjemmeside på www.baglandet.net.

ER S D U

Få hjælp eller mere at vide

HVIS DER ER NOGET, du er i tvivl om, kan du altid spørge din sagsbehandler, din støtteperson eller din kontaktpædagog. Men der er også andre steder, hvor du kan få mere information eller tale med nogen, der er i samme situation som dig.

BAGLANDET

Baglandet er et mødested for anbragte eller tidligere anbragte børn og unge, som ligger i København, Aarhus, Aalborg og Vejle. Her kan du få råd, hjælp og vejledning eller bare være sammen med andre, der også er eller har været anbragt. Du kan finde adresser og telefonnumre på www.baglandet.net.

BØRNETELEFONEN - OGSÅ FOR UNGE! RING 116 111

BørneTelefonen er oprettet for at give dig mulighed for at få gode råd eller en at snakke med. Alle unge kan ringe helt gratis til BørneTelefonen på 116 111. Man kan ikke se i din telefonregning, at du har ringet til BørneTelefonen. Og der er ingen, der får at vide, hvem du er – kun hvis du selv vil fortælle det. Du kan også gå ind på ungechatten på www.boernetelefonen.dk.

ANKESTYRELSEN

Du kan ringe eller skrive til Ankestyrelsen, hvis du mener, at du ikke bliver hjulpet ordentligt af din sagsbehandler. På ast.dk kan du se, hvad Ankestyrelsen kan hjælpe dig med. Du kan også ringe på tlf. 33 41 12 00 eller maile på ung@ast.dk.

BØRNEPORTALEN

På Børnerådets hjemmeside til børn og unge, www.børneportalen.dk, kan du læse mere om dine rettigheder og om, hvor du kan få hjælp og rådgivning. Børnerådet arbejder for, at alle børn og unge i Danmark skal have et godt liv.

OMBUDSMANDENS BØRNEKONTOR

Du kan ringe eller skrive til Folketingets Ombudsmand, hvis du er usikker på, hvor du kan få hjælp, eller hvordan du kan klage. Du kan ringe på tlf. 33 13 25 12 eller logge på chatten www.ombudsmanden.dk/boernekontoret. På hjemmesiden kan du læse mere om, hvad børnekontoret kan hjælpe dig med.

BØRNETINGET

www.boerninget.dk er en hjemmeside for børn og unge, der er anbragt. Her kan du finde svar på en masse spørgsmål og få kontakt til andre børn og unge, der er anbragt.

SNACK.NU

På www.snakk.nu kan du chatte med andre unge mellem 12 og 21 år, der er eller har været i familiepleje eller på institution. SnaKK.nu er et fortroligt forum, og siden er kun åben for unge, der er eller har været i anbragt.

SERVICELOVEN

ServiceLOVEN er den lov, som beskriver, hvordan kommunen skal støtte børn og unge, der har problemer. Det er den lov, der sætter rammerne for dit efterværn. Du kan læse mere om loven på Socialstyrelsens hjemmeside, www.socialstyrelsen.dk, eller læse hele loven på www.retsinformation.dk.

DE 4 ÅRSTIDER

De 4 Årstider er et værested for børn og unge i København, som er eller har været anbragt. Her kan du blandt andet være med til fællesspisning og andre aktiviteter eller få hjælp og rådgivning. Du kan læse mere om De 4 Årstider på www.de4aarstider.com. Du kan også ringe på tlf. 35 36 86 39 eller maile til konsulenterne@de4aarstider.com.

Når du fylder 18 år

UDGIVET AF: BØRNERÅDET
VESTERBROGADE 35 A
1620 KØBENHAVN V
TLF.: 33 78 33 00

REDAKTION: KATRINE MUNCH OG FLEMMING SCHULTZ
BØRNERÅDETS SEKRETARIAT

GRAFISK DESIGN: PETER WALDORPH

FOTO: LIZETTE KABRÉ, JEPPE CARLSEN & JAKOB CARLSEN

TRYK: ROSENDAHLS

ISBN: 978-87-90946-60-9

Hæftet er illustreret
med modelfotos

Brug for hjælp?

BørneTelefonen

116 111

Børnetinget

www.boernetinget.dk

Børneportalen

www.børneportalen.dk

